

Brugen af hunde i Den røde Hær

Indledning

På linie med andre kontinentale hære brugte også den russiske hær i Den store Fædrelandskrig hunde til en række forskellige formål:

- Meldetjeneste (transport af meldinger).
- Sanitetstjeneste (eftersøgning af sårede).
- Ingeniørtjeneste (eftersøgning af miner).
- Bevogtningstjeneste (vagthunde).
- Transporttjeneste (slædehunde).

Flere af opgaverne svarer overens med eksempelvis den tyske hærs brug af hunde, samt hvad der kendes fra eksempelvis Hjemmeværnets hundetjeneste.

Hunde blev dog anvendt til yderligere et formål, som var helt særegent for den russiske hær - nemlig til

- nærbekæmpelse af kampvogne!

Særligt trænedede hunde skulle ved hjælp af en sprængladning, som den bar på ryggen, krybe ind under tyske kampvogne og der detonere minen. Den tyske benævnelse for sådanne hunde var: Minehunde.

Meldehunde

Som et eksempel kan det oplyses, at signalkompagniet, der indgår i 1940-organisationen for et russisk infanteriregiment, blandt andet indeholdt en hundegruppe, der bestod af 7 mand og 18 meldehunde. (Se: http://www-solar.mcs.st-and.ac.uk/~aaron/WW2ORG/sov_InfReg40.html)

I hvilken udstrækning denne organisation blev videreført i de senere udgaver af organisationsplanerne for infanteriregimentet vides ikke præcist, men det er tænkeligt, at der ikke var ressourcer til en generel videreførelse. Det er sandsynligt, at nogle af de enheder, som blev mobiliseret i 1941, var udrustet som organisationsplanerne nu en gang foreskrev.

Minesøgningshunde

Flere billeder fra krigen viser russiske ingeniørsoldater, som anvender hunde i eftersøgningen af miner. Så herfra er der om ikke andet belæg for at vise hunde sammen med ingeniørsoldater.

Endvidere omfattede organisationen for de særlige Stormpionerbataljoner, der indgik i Stormpionerbrigader (hver med 4 stormpionerbataljoner), et kompagni, som var udrustet med minesøgningshunde. Det præcise antal hunde, der indgik i kompagniet er ikke kendt p.t.

Minehunde

Bild 1: Tankhund mit Sprengausrüstung

Tyske tropper mødte i efteråret og vinteren 1941 et noget uventet våben fra det russiske arsenal - nemlig minehunde.

Ved hjælp af en sprængladning på mellem 7 og 12 kilo, fordelt i to tasker, som blev båret på hundens flanker, blev et antal hunde omdannet til levende miner. Tændmekanismen var, som vist på tegningen, placeret på hundens ryg.

Læs mere i artiklen *Minenhunde als "Panzervernichtungshunde" waren lebende Minen* fra Deutsche Militärzeitung 25, April 2001, som findes gengivet på denne adresse: http://home.t-online.de/home/wdpi4/minenhund_text.htm.

Der er varierende oplysninger om disse minehundes effektivitet. I begyndelsen var der naturligvis tale om en overraskende virkning, men der gik ikke lang tid, før tyske tropper skød alle løsgående hunde ned - for en sikkerheds skyld. Endvidere hævdes det i tyske kilder, at den kendsgerning af russiske kampvogne var diseldrevne - og ikke benzindrevne som de tyske kampvogne - gjorde, at minehundene ikke var specielt

effektive.

Minehunde blev blandt andet brugt ved kampene foran Moskva, ved Stalingrad og helt frem til Kursk i 1943.

I den russiske generalstabs officielle beretning om Kursk Slaget nævnes, at minehunden var et særdeles effektivt våben mod fjendtlige kampvogne. Beretningen fremhæver som et eksempel en (ingeniør?)deling som var udrustet med minehunde; delingen var indsat sammen med 67. Garde Infanteridivision (af Voronezh Fronten). Her ødelagde 16 hunde i alt 12 tyske kampvogne (4 hunde blev skudt, inden de kunne udføre deres opgaver). Endvidere er det i sammenfatningen om "Ingeniørstøtte i forsvaret" gentaget, at blandt andet minehunde er et effektivt "våbensystem".

(*The Battle for Kursk 1943 - The Soviet General Staff Study* oversat af David M. Glanz og Harold S. Orenstein, Frank Cass, London 1999, ISBN 0-7146-4493-5.)

For at understrege den værdi russerne tillagde minehunden som våbensystem, kan det nævnes, at et antal minehunde deltog i sejrparaden i Moskva i 24. juni 1945.

(http://lib.ru/WSUWOROW/specnaz_engl.txt_Piece40.06 og http://lib.ru/WSUWOROW/specnaz_engl.txt_Piece40.07)

Krigsspilsfigurer

I mine russiske enheder indgår nu et ingeniørkompagni, som er udrustet med hunde - ikke minehunde - men hunde der bistår soldaterne med eftersøgning af miner.

Command Decision III reglerne indeholder dog ikke regler for brug af minehunde, om end vi på et tidspunkt overvejede, hvorledes et lille regeltillæg kunne tage højde for denne brutale finesse.

Her ses ingeniørkompagniet i gang med at undersøge et minefelt.

Hundene stammer fra Revell sættet *German Infantry WWI*, som indeholder to hunde. Hundene er søgt

bemalet, så de ligner schæferhunde.

Ingeniørsoldaterne er fra Esci sættet *World War Two Russian Infantry*. Det eneste, som umiddelbart viser, at figurerne forestiller ingeniørsoldater, er den sorte kantning på skulderklapperne (det kan måske lige anes på den forreste knælende skytte),

Den spanske rytter stammer fra et ældre Esci sæt, der vist nok hed *Battlefield Accessories*.

Minefelterne er lavet af 1 mm plastikplade (3 cm²), hvorpå der er limet savsmuld og nylongræs.

Hunde og soldater er malet med Humbrol farver. Bemalingen af hundene blev afsluttet med halvmat lak, således at de fremstår med en nogenlunde velplejet pels!

Yderligere kilder

1. *The Red Army of the Great Patriotic War 1941-5* af Steven J. Zaloga, udgivet som nummer 216 i Osprey Men-At-Arms serien, London 1989, ISBN 0-85045-939-7.

Afslutning

Hvordan ser en schæferhund så egentlig ud? Det spørgsmål meldte sig naturligvis, da jeg besluttede mig for at male de to hunde. Jeg vil ikke påstå, at jeg normalt er særligt interesseret i hunde, men efter en kort søgning efter hundesider på Internettet, blev jeg meget klogere.

Tak til de gode mennesker, som har lagt billeder af deres øjestene ud på diverse hundesider. Endvidere tak til Ole Thureholm for gode råd om bemalingen af schæferhunde.

Per Finsted